

Mainstreamingnetværket af 2005

Kvinderådet ◊ Fagligt Fælles Forbund 3F ◊ Ligestillingsforskere ved RUC ◊ Kvinno ◊ Dansk Metal ◊ FREIA, AAU ◊ FOA, Fag & Arbejde ◊ Dansk Kvindesamfund ◊ Dannerhuset ◊ Netværket Køn & Arbejdsmarked ◊ HK Danmark ◊ Sundhedskartellet ◊ Foreningen for kønsforskning ◊ FTF ◊ Dansk Magisterforening ◊ Teknisk Landsforbund ◊ Socialpædagogernes Landsforbund ◊ DJØF ◊ ABA & Arbejdmuseet samt en lang række enkeltpersoner

Den 22. september 2009

Folketingets Ombudsmand
Gammeltorv 22
1457 København K.

Der fremsættes hermed klage over skatteministerens manglende ligestillingsvurderinger og administrationen af ligestillingslovens § 4 i forbindelse med L 195 og Skattekommissionens arbejde.

Klagen fremsættes af Mainstreamingnetværket af 2005. Netværket består af ligestillingseksperter fra de nævnte institutioner og organisationer. Netværkets formål er at fremme og understøtte den danske mainstreamingforpligtelse.

Klagens ordlyd:

- Skattekommissionen har ikke ligestillingsvurderet sit forslag til en skattereform som kommissionen er forpligtiget til jf. ligestillingslovens § 4.
- Skatteministerens administration af forpligtigelsen til at ligestillingsvurdere regeringens skattereform (L 195 - Forslag til lov om ændring af personskatteloven og forskellige andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat)) er ikke korrekt i henhold til ligestillingslovens § 4 og gældende praksis på området.

Skatteministeren har brudt ligestillingslovens § 4 om at alle offentlige myndigheder skal indarbejde ligestilling i al offentlig forvaltning og planlægning. Dette har skatteministeren forsømt i forbindelse med Skattekommissionens arbejde og udmøntningen i Forårspakken 2.0.

Vi ser ikke andre klagemuligheder herfor end Folketingets Ombudsmand.

Begrundelse:

I følge § 4 i ligestillingsloven skal: ”Offentlige myndigheder indenfor deres område arbejde for ligestilling og indarbejde ligestilling i al planlægning og forvaltning”. Det betyder, at der skal gennemføres en ligestillingsvurdering, hvor det er relevant. Ligestillingsloven opstiller ingen formkrav.

Som det fremgår af den tværministerielle handlingsplan for kønsmainstreaming 2007 er visionen med kønsmainstreaming i staten:

- Aktivt at fremme ligestilling af kvinder og mand ved at målrette anvendelsen af det offentlige ressourcer. Køns- og ligestillingsperspektivet skal indarbejdes i alle relevante dele af den statslige politik, planlægning og forvaltning.
- Ministerierne er i stand til at se køns- og ligestillingsperspektivet både indenfor ministeriets eget ressortområde og i regeringens overordnede politik og indsatser.
- Kønsmainstreaming indgår som et naturligt og integreret redskab i centrale dele af ministeriernes kerneopgaver.

Der skal således foretages en ligestillingsvurdering af offentlige indsatser 'hvor det er relevant' for at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd.

Er det relevant at ligestillingsvurdere i dette tilfælde?

Vurderingen af 'hvor det er relevant' er op til de enkelte ministerier at vurdere fra sag til sag. Der er udarbejdet en række hjælpeværktøjer til blandt andet at vurdere, hvornår det er relevant at ligestillingsvurdere – og hvordan det i så tilfælde gennemføres. På ligestillingsministerens hjemmeside findes flere vejledninger – blandt andet en vejledning i, hvordan relevante lovforslag udvælges og efterfølgende ligestillingsvurderes <http://www.lige.dk/?id=380>

Notat fra STM, FM, JM og Ligestillingsafdelingen

Der er vedtaget en praksis i forbindelse med ligestillingsvurdering af lovforslag jf. Notat om Ligestillingsvurdering af lovforslag, udarbejdet 20. juni 2005, revideret 18. oktober 2005 af Statsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet og Ligestillingsafdelingen. Det fremgår af notatet at: "Alle lovforslag gennemgår en foreløbig relevanstest, da ligestillingsloven pålægger alle offentlige myndigheder at indarbejde ligestilling i al planlægning mv. Relevante lovforslag gennemgår en ligestillingsvurdering i henhold til § 22 i Statsministeriets cirkulære".

Som led i det tværministerielle kønsmainstreamingprojekt

<http://www.lige.dk/koensmainstreaming.asp>, hvor samtlige ministerier er repræsenteret på chefniveau og hvor ligestillingsministerens departementschef er formand, er der udarbejdet en test, der skal afgøre, hvornår det er relevant at ligestillingsvurdere et lovforslag.

Relevanstesten er som følger:

Fra ligestillingsministerens hjemmeside:

<http://www.lige.dk/main varkt lov forside.asp>

Foretag en relevanstest.

I princippet kan man ligestillingsvurdere alle forslag. Men foretag en indledende "relevanstest", før du kaster dig over ligestillingsvurderingen.

Første fase i arbejdet er at undersøge, om der overhovedet er relevante kønsaspekter af det nye lovforslag. I denne fase er grundlæggende data og statistik afgørende. Men det er mindst ligeså afgørende at stille sig selv de rigtige spørgsmål:

1. Hvem er målgruppen for lovforslaget, og kommer lovforslaget til at påvirke hverdagen for en del/dele af befolkningen?
2. Er der forskel på kvinder og mænds vilkår og tilværelse på dette område, og

hvordan gør det sig gældende (er der forskellige rettigheder, normer, deltagelse mv.)?

Hvis svaret på et af spørgsmålene er ”ja”, så er der brug for en ligestillingsvurdering.

Anvendes relevanstesten på både Skattekommissionens arbejde og på Forårspakken 2.0, kan der svares ´ja´ på begge spørgsmål og dermed er det relevant at foretage en egentlig ligestillingsvurdering: ´Ja´ lovforslagene kommer til at påvirke hverdagen for dele af befolkningen i og med skatten ændres og ´ja´ kvinder og mænds vilkår ændres i og med at deres økonomi påvirkes i forskellig grad af de nye skattelove. Se eksempler herpå i boksen nedenfor. Altså er det relevant at gennemføre en egentlig ligestillingsvurdering.

Skatteministeriets egne forpligtigelser

Skatteministeriet har eksplicit forholdt sig til at ministeriet har en række forpligtigelser i forbindelse med at overholde § 4 i ligestillingsloven:

Skatteministeriet beskriver sin egen ligestillingsmålsætning som det fremgår af ligestillingsministerens Perspektiv- og handlingsplanen 2008 og 2009 således:

1. Det skal sikres, at der i forbindelse med politikudvikling og lovgivning knyttes betragtninger om ligestillingsmæssige konsekvenser.
2. Kønsopdelt data skal anvendes og fortolkes, og lovmodellen på skatteområdet skal videreudvikles, så de (afledte) økonomiske konsekvenser af skattepolitiske lovforslag/lovgivning kan belyses fra et ligestillingsperspektiv.

Regeringen fremlægger i ligestillingsministerens Perspektiv- og handlingsplan 2009 15 ligestillingspolitiske mål frem mod 2015. Det første af regeringens mål er at ”Forskellen mellem kvinders og mænds livsindkomst skal reduceres”. Som et led heri skriver skatteministeriet at: *”Skatteministeren vil i forbindelse med den forestående skattereform knytte betragtninger om eventuelle ligestillingsmæssige konsekvenser til reformen”*.

Konklusionen er altså at ´ja´ både Skattekommissionen og Forårspakken 2.0 burde have været ligestillingsvurderet. Både fordi det falder indenfor lovens krav, administrationen af loven (praksis på området) og fordi skatteministeriet specifikt har lovet at gøre det – også i relation til såkaldte ´afledte konsekvenser´.

Skatteministerens administration af forpligtigelsen er ikke korrekt

Den 7. maj 2009 var Mainstreamingnetværket af 2005 i foretræde for Skatteudvalget i Folketinget for at fremføre hernævnte synspunkter. Skatteudvalget udbad sig i den forbindelse et svar fra skatteministeren og bad ministeren redegøre for, hvorfor Skattekommissionen og Forårspakke 2.0 ikke var blevet ligestillingsvurderet.

Skatteministeriet skriver i den forbindelse til udvalget, at der **er** foretaget en ligestillingsvurdering som et led i det lovforberedende arbejde: ”Følgende konklusion herpå var at finde på side 44 i det udkast til forslag til lov om ændring af personskatteloven

og forskellige andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat), der blev sendt på høring den 20 marts 2009:

”Lovforslagene vedrørende Forårspakke 2.0 indeholder ingen ligestillingsmæssige aspekter.

Skatte- og afgiftssystemet er i sine grundprincipper kønsneutralt, og dette forhold ændrer de fremsatte lovforslag ikke ved. Der er ved udformningen af forslagene til ændringer af bestemmelser i såvel personbeskatningen som på afgiftsområdet sikret, at alle personer uanset køn behandles ens i henhold til lovgivningen.

For så vidt angår forslaget til lov om en ”grøn check” er det foreslået, at den supplerende check på 300 kr. pr barn, dog højst til 2 børn pr familie, fortrinsvis udbetales til moderen. Har kun faderen forældremyndigheden over barnet udbetales den supplerende check til ham. Dette udbetalingsprincip svarer fuldt ud til bestemmelserne for udbetalingen af børnefamilieydelsen, der har været gældende siden 1987.”

Ministeren skriver videre at ”Det er imidlertid ikke fundet relevant at foretage en fordelingsmæssig vurdering af *Forårspakke 2.0* opdelt på køn, da en sådan analyse alene vil afspejle de generelle indkomstforskelle mellem mænd og kvinder i samfundet, da de foreslåede ændringer i skatte- og afgiftslovgivningen ikke bryder med skatte- og afgiftslovgivningens generelle principper for kønsneutralitet.”

Det svarer ikke til forpligtigelserne i ligestillingsloven

Mainstreamingnetværket af 2005 mener, at ministerens administration af forpligtigelsen til at ligestillingsvurdere er et brud på ligestillingsloven. Målet med at kønsmainstreame eller ligestillingsvurdere al offentlig forvaltning og planlægning er netop at se de afledte konsekvenser fx af en skattereform. Denne administration af § 4 i ligestillingsloven fremgår også af al materialet produceret som led i det tværministerielle kønsmainstreamingprojekt fra marts 2001 (handlingsplaner, værktøjer, eksempler mv.).

Fx står der i Handlingsplan for det Tværministerielle kønsmainstreamingprojekt 2007-2011 at: ”Kønsaspekter skal analyseres, og med udgangspunkt i analysen skal indsatsens eventuelle ligestillingsmæssige konsekvenser overvejes. Indsatser skal altså, før de bliver sat i gang - være tjekket for deres eventuelle ligestillingsmæssige konsekvenser. [] Kønsmainstreaming af offentlige indsatser er, samtidig med at det fremmer ligestilling, med til at målrette indsatserne, fordi målgruppen bliver langt mere klar og skarpt defineret med kønsopdelte data. På den måde kan offentlige ressourcer blive anvendt mere målrettet der, hvor behovet er størst, hvilket fører til øget velstand og vækst, og til fokus på uudnyttede potentialer.”

Skatteministeren henholder sig i sit svar til skatteudvalget til, at skattelovgivningen er kønsneutral – ens for kvinder og mænd - og at der dermed ikke skal ligestillingsvurderes. Det er ikke korrekt. Stort set al lovgivning er kønsneutral, og de færreste love retter sig alene mod dele af befolkningen – fx det ene køn. Det fremgår netop af både ligestillingsloven og vedtagne praksis på området, at det er lovforslag, der retter sig mod hele eller dele af befolkningen, og hvor der er forskellige afledte konsekvenser for kvinder og mænd, at de ligestillingsmæssige konsekvenser skal belyses og analyseres. Dermed kan der tages beslutninger i relation til ligestilling ´med åbne øjne´.

Det betyder ikke, at man ikke kan vedtage love, der har forskellige konsekvenser for kvinder og mænd eller love, som er med til at skabe øget uligestilling. Men målet er, at beslutningstagere, folketinget, osv., samt befolkningen oplyses om, hvad konsekvenserne af lovforslagene er. Og at der via de oplysninger som analyserne frembringer, bliver mulighed for at kvalificere lovforslagene og fremme ligestilling mellem kvinder og mænd.

Den fremgangsmåde har man i ligestillingsministerens andet ressortområde nemlig Beskæftigelsesministeriet en god tradition for at praktisere. Beskæftigelsesministeriet fortolker § 4 i ligestillingsloven ved netop at forholde sig til de afledte konsekvenser. Det ses blandt andet i et af de lovforslag, som også indgår i Forårspakken 2.0. Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension (SP-ordningen). Beskæftigelsesministeriet skriver i sin ligestillingsvurdering netop at lovforslaget har forskellige konsekvenser for kvinder og mænd og forholder sig dermed til ligestillingsperspektivet på trods af, at også dette lovforslag med skatteministerens ord er 'kønsneutralt'. Altså er ens for kvinder og mænd.

Skatteministeren og beskæftigelsesministeren fortolker altså § 4 i ligestillingsloven helt forskelligt og Mainstreamingnetværket af 2005 fremsætter hermed en klage over, at skatteministerens administration er i strid med ligestillingslovens § 4 og den vedtagne praksis på området.

Mainstreamingnetværket af 2005's ønsker med klagen

Netværket ønsker at få præciseret, at forpligtigelsen til at ligestillingsvurdere ikke er opfyldt og at påpege, at Ligestillingsloven overtrædes og skatteministeren ikke lever op til den udstukne administration på området.

At der ikke gennemføres ligestillingsvurderinger medfører manglende kvalificering af beslutningsgrundlaget – beslutningstagere og borgere forholdes oplysninger om, hvordan lovene påvirker hhv. kvinder og mænd og hvad det betyder for ligestillingen. I sidste ende hæmmer det offentlige myndigheders evne til at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd.

Eksempler på forskellige konsekvenser af Forårspakke 2.0 for hhv. kvinder og mænd

1. Mænd får gennemsnitligt en gevinst på 4.500 kroner – kvinder 2.400 kroner (AE – Arbejderbevægelsens Erhvervsråd) og der er i forvejen et løngab på 17,7 % mellem kvinder og mænd.
2. De højestlønnede får mest ud af nedsættelsen af marginals-katten - derfor er skattereformen med til at forstærke uligheden mellem kønnene (AE).
3. Skattereformen vil tilskynde til øget skævdeling af barselsorloven, da familien har et økonomisk incitament til at satse på, at den højestlønnede arbejder, når marginals-katten falder.
4. Generelt tilskynder skattereformen i mindre grad end det nuværende skattesystem til, at kvinder og mænds indsats på arbejdsmarkedet deles ligeligt mellem forældrene.
5. Den økonomiske forskel mellem kvinder og mænd og forskellen i kvinder og mænds karrieremuligheder vil øges.
6. Kvinder forventes at levere 2/3 af de ekstra årsværk, som reformen forventes at medføre.

Konsekvenser for ligestillingen

- Sammenhængen mellem hvilke grupper, der præmieres af skattereformen og hvad de forventes at levere af ekstra arbejdstid (timeeffekt) er svag.
- Familierne stilles over for et mindre frit valg.
- Den økonomiske forskel mellem kvinder og mænd øges.

= > Lovene bidrager ikke til at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd.

Med venlig hilsen

f. Mainstreamingnetværket af 2005

Marianne Bruun, konsulent I 3F

Marianne.bruun@3f.dk

Tlf. 88 92 03 83 / 21 26 88 91

Bilag vedlagt:

Handlingsplan for det tværministerielle kønsmainstreamingprojekt 2007-2011

<http://www.lige.dk/files/PDF/Mainstreaming/mainhandlingsplan2007-2011.pdf>

Notat om Ligestillingsvurdering af lovforslag

<http://www.lige.dk/Default.asp?Id=417&AjrNws=627&AjrNwsPg=1>

Skatteministerens bemærkninger til Mainstreamingnetværket af 2005 på baggrund af ønske om foretræde

<http://www.ft.dk/doc.aspx?samling/20081/lovforslag/L195/index.htm>

Skatteministerens kommentar til udleveret materiale fra Mainstreamingnetværket af 2005

<http://www.ft.dk/doc.aspx?samling/20081/lovforslag/L195/index.htm>

Beskæftigelsesministeriets ligestillingsvurdering af lovforslag; Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension

<http://www.ft.dk/doc.aspx?samling/20081/lovforslag/L195/index.htm>